

Setkání přátel tibetského teriéra 2005

Začátek léta se milovníci tibetského teriéra rozhodli přivítat v Soběslavi na klubové výstavě. Od roku 2000 měří své síly nejen na výstavním kolbišti, ale při mnohem zajímavějších a zábavnějších hrách na místním kynologickém cvičišti.

Klubové setkání má své prvopočátky v roce 1998, kdy jsme se v předvečer klubové výstavy sešli v soběslavském kempu u společného opékání buřtů. Bylo to sice příjemné, ale nebylo to to pravé. Psům před výstavou to muselo přijít tak trochu za trest. Tibeťák je pes akční a sedět na dece, koukat, jak se pánici cpou, a nesmět se s kamarády pěkně vylítat pro něj rozhodně není. Nechtěli jsme se vzdát myšlenky setkání lidí nakažených virem „malých lidí“, a tak jsme navázali v roce 2000 prvním ročníkem Setkání přátel tibetského teriéra v dnešní podobě. Kdo Soběslav navštívil, rád se vrací. Pohled na asi čtyřicetiletou smečku tibeťanů lítajících po hřišti je nezapomenutelný. Tibetský teriér je velmi atraktivní, zejména pak v pohybu. Jeho dlouhé chlupy vlají okolo těla plného sportovního ducha. Vyzařuje z nich neuvěřitelná radost a energie, kterou chtějí předávat dál. Po náročném výstavním maratonu, kdy se pánici už sotva vlečou, vyrazí vpřed plni očekávání dalšího dobrodružství.

Nejinak tomu bylo i letos. Než se vytvořily soutěžní týmy, psíci prozkoumali prostor hřiště, omrkli své soupeře a my stihli probrat pár novinek, trochu oddychnout a pak jsme se do toho všichni mohli vrhnout po hlavě... Soutěže byly velmi podobné těm v loňském roce a bylo vidět, že některé týmy to neponechaly náhodě a trénovaly.

V první disciplíně měl pániček poznat svého psa se zavázanýma očima podle hlavy. Tento úkol, jakkoli se zdá být lehký, leckdy majiteli psa pěkně zamotá hlavu. Nakonec všichni spolehlivě toho svého miláčka poznali. Ostřílení mazáci si na poznávání vzali fenku s copánkem na hlavě, který jiný tibeťák neměl, nebo volili podobné figle.

Jak který chlupáč poslouchá, se mělo ukázat při plnění povelů sedni, lehni, zůstaň, ke mě a štěkej. Vloni byla tato disciplína zařazena poprvé a popasoval se s ní jen jeden. Někteří přes rok pilně trénovali, a tak se to povedlo i dalším vzorníkům. Jednou z nejoblíbenějších soutěží je jedení piškotů na čas. Někteří soutěžící si požitek ze sladké bašty nehodlali nechat zkazít a slastně piškotky vychutnávali beze spěchu

i přes páníčkovu naléhání. Jedné ze soutěžících dokonce musela panička vypomoci. Po klidných disciplínách bylo nutné zařadit také nějakou akční, a tou agility běh určitě je. Trať se skládala ze čtyř překážek, tunelu, kladiny a houpačky. Někteří psi šli opravdu velmi pěkně, zdolali trať bez větších karambolů a pak rozhodoval čas. Někteří se nechtělo,

a dráhu si odběhali spíš pánové. Stále více lidí se snaží s tibeťáky o výcvik agility a někteří jsou opravdu dobří. Klobouk dolů a všem vám držíme pěsti, ať se brzy nějaký tibeťák objeví i ve vrcholných soutěžích! Naše soutěžení ukončila večere v podobě pečených kuřat. V tu chvíli jako kdyby někdo mávl kouzelnou hůlkou, psíci usedli ke svým nebo cizím páníčkům a dali se do žebrání. Tuto opravdu poslední disciplínu by vyhráli

všichni. Po večeri bylo vyhlášení výsledků. Všechna soutěžní družstva dostala odměnu za své skvělé snažení. Ale první zase mohlo být jen jedno. Prvenství se podařilo obhájit družstvu Radana Sojková s Any, Danym a Utkou, Hanka Chmelová s Kasíkem a Jarka Bucková s Almičkou a Thamim. A protože to bylo právě moje družstvo, mám

z toho samozřejmě velkou radost a doufám, že příští rok se najde někdo, kdo nás porazí. Večer jsme se sešli, poklábosili, popili a šli spát. V neděli dopoledne jsme ještě probrali detaily při kávičce, případně venku při venčení chlupáčů, a rozjeli se do svých domovů. Nejen my, ale i naši psi na tento krásný víkend budeme vzpomínat a těšit se na další setkání. Tak ahoj všichni za rok!!!

*ing. Radana Sojková
chov. stanice Legs-Smon*